

УДК 343.988

В.В. ШЕНДРИК, канд. юрид. наук, ст. наук. співр., Харківський національний університет внутрішніх справ

ФУНКЦІ ІНСТИТУТУ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ В ОПЕРАТИВНО- РОЗШУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Ключові слова: попередження злочинів, оперативно-розшукова діяльність

Слід зазначити, що попереджувальна спрямованість боротьби із злочинністю сьогодні властива оперативно-розвідувальним структурам поліції майже всіх цивілізованих країн світу. Це виражається головним чином в тому, що пріоритетні завдання і функції вказаних суб'єктів відносяться, перш за все, до сфери боротьби з протиправними діяннями, що представляють підвищену небезпеку, загрозливими життю, здоров'ю, правам і свободам громадян, державним і суспільним інститутам.

Очевидно, що реанімація і вдосконалення оперативно-розшукового попередження злочинів є в нинішніх умовах завданням першорядної ваги для органів внутрішніх справ.

Це зумовлює інтерес науковців-правників до вивчення предмету цього інституту, його структури та функцій. Вказані питання частково або опосередковано розглядалися у працях А.І. Алексєєва, О.М. Бандурки, В.Г. Боброва, М.І. Бутько, В.Р. Волчкова, С.С. Галахова, П.Ф. Гончарова, Е.О. Дідоренка, В.П. Дробота, І.П. Козаченка, І.М. Колошка, Я.Ю. Кондратьєва, А.Г. Лекаря, Д.Д. Макарова, Т.В. Миронюка, П.П. Михайличенка, М.А. Погорецького, В.А. Лукашова, В.Ф. Рудакова, В.Г. Самойлова, М.І. Сидоренка, В.Н. Сулова, В.А. Уткіна, Б.Д. Штейнбріка, В.К. Шульца, О.О. Юхна, П.В. Яковенка та інших дослідників. Але структура функції інституту попередження злочинів в оперативно-розшуковій діяльності не була визначена, що є метою статті.

Функції оперативно-розшукового попередження необхідно розглядати в контексті функ-

цій оперативно-розшукової діяльності в цілому, оскільки цей інститут є невід'ємною складовою системи ОРД, та його завдання, як вже було зазначено раніше, мають пріоритетне значення.

Функції оперативно-розшукової діяльності визначаються домінуючим положенням оперативно-розшукових служб в системі органів внутрішніх справ країни. Саме тут, на передньому краї боротьби зі злочинністю, зосереджені основні сили і засоби, трудиться наймасовіший загін працівників, від результатів діяльності яких багато в чому залежить рівень попереджувально-профілактичної роботи системи МВС в цілому [1, с.7].

У кримінології, яка вивчає попередження злочинів на більш узагальнюючому рівні, ніж оперативно-розшукова діяльність, попередження передбачає систему взаємопов'язаних функцій: організацію об'єктивного статистичного обліку та інших форм інформації про реальну криміналізацію і віктимізацію населення; систематичний аналіз відомостей про злочинність і пов'язаних з нею економічних, соціальних, організаційних, правових та інших явищ і процесів; прогнозування злочинності, її різних видів та їх причинної бази на найближчі роки і віддалену перспективу; розробку адекватних заходів контролю і попередження злочинності відповідно до фактичної і прогнозованої обстановки кримінології; оптимальний розрахунок сил і засобів, необхідних для ефективного контролю і попередження здійснюваної і прогнозованої злочинності; практичне здійснення розроблених заходів; аналіз ефективності попереджувальної діяльності в цілях внесення до неї необхідних коректив [2, с.835–836].

Попередження злочинів є однією з цілей кримінальної юстиції, яку у деталізованому вигляді можна визначити і систематизувати у наступному вигляді:

- а) виявлення осіб, схильних до вчинення злочинів, і вплив на них;
- б) виявлення і усунення причин і умов, сприяючих вчиненню злочинів;
- в) вплив на осіб, що вчинили злочини і що відбувають покарання;

г) ухвалення комплексу заходів до осіб, які раніше вчинили правопорушення, і недопущення рецидиву з їх боку [3, с.13].

Що стосується функцій саме оперативно-розшукового попередження, то у наукових джерелах вони чітко не окреслені, тому на

сьогоднішній день існує деяка невизначеність у цьому питанні.

У загальному випадку вони співпадають з цілями і завданнями оперативно-розшукового попередження, основні з яких надано на рис.

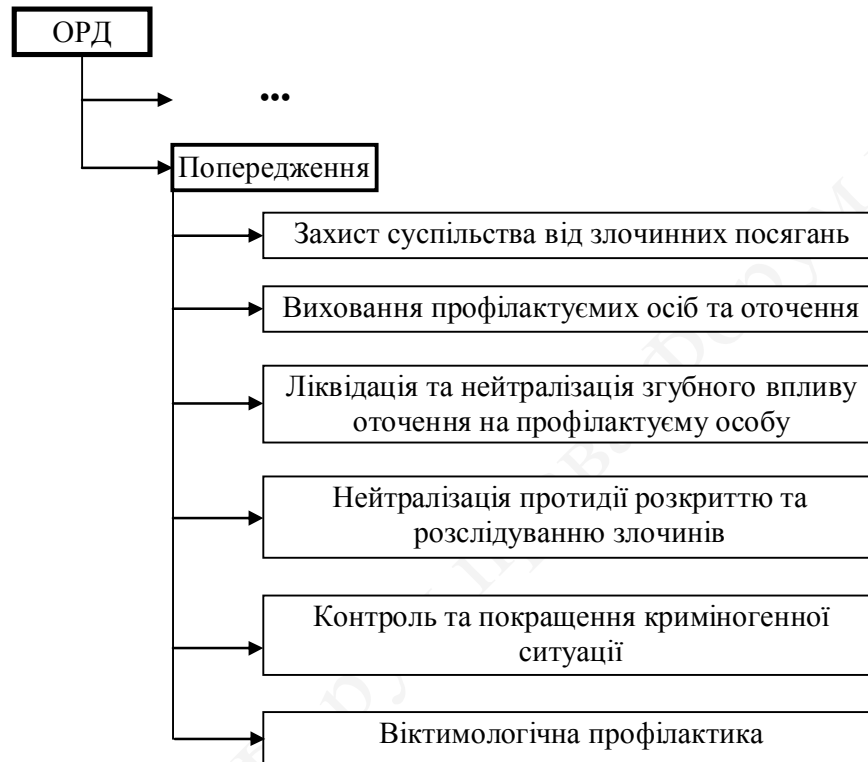

Рисунок – Основні функції оперативно-розшукового попередження злочинів

Розглянемо більш детально окреслені функції.

Основною функцією оперативно-розшукового попередження злочинів є *захист суспільства від протиправних посягань*.

Із даної функції випливає головне завдання оперативно-розшукового-попередження, яке, погоджуючись з М.С. Рябченком, можна визначити як недопущення (унеможливлення) вчинення злочинів, виявлення причин та умов їх вчинення оперативно-розшуковими силами, засобами і методами.

Зміст захисту суспільства від протиправних посягань розкривається і через окремі напрями попереджувальної роботи, що носять оперативно-розшуковий характер.

В.А. Малюткин, наприклад, виділяє такі напрями:

– виявлення причин злочинів і умов, які сприяють їх здійсненню, і вживання заходів по їх усуненню;

– виявлення осіб, від яких, судячи за достовірно встановленими фактами їх протиправної поведінки, можна чекати скоєння злочину, і вживання заходів, направлених на подолання в їх свідомості антигромадських поглядів, звичок, схильностей;

– попередження злочинів, що замислюються, готуються, а також замахів на злочини [4, с.4].

Крім зазначених вище напрямів вчені з оперативно-розшукової діяльності також звертають увагу на:

– роз'єднання або саморозпад об'єднань протиправної спрямованості тощо;

– виявлення фактів, обставин тощо, вивчення котрих необхідне для попередження злочинних проявів [5, с.210];

– забезпечення дотримання гарантованих законом прав та інтересів громадян, державних і громадських організацій, різних комерційних структур, які можуть бути порушені внаслідок злочинних дій [6, с.36];

– участь у загальних профілактичних заходах, що є складовою системи ідеологічної і виховної роботи, яку здійснюють державні органи спільно з громадськістю.

Серйозним недоліком роботи по запобіганню злочинам, які замислюються, є те, що досягнувши відмови особи від реалізації задуманого злочину, працівники міліції вважають процес запобігання злочину завершеним. Між тим, до осіб, які виявили злочинний намір, необхідно впродовж певного, іноді досить тривалого, відрізка часу застосовувати заходи виховного характеру і періодично з'ясовувати їх ефективність [7, с.43].

Здійснення попереджувально-профілактичної діяльності забезпечує разом із захистом всього суспільства від злочинних посягань, також і захист нестійких його членів від подальшого морального падіння, не дає їм можливості стати злочинцями, позбавляючи їх тим самим від кримінального покарання [8, с.4]. Звідси випливає дві інші функції попередження: *виховання профілакуємих осіб і оточення та ліквідація і нейтралізація згубного впливу оточення на профілакуєму особу.*

О.О. Деревягін не випадково серед цілей запобіжної діяльності підрозділів карного розшуку виділяє саме вплив на негативні елементи мікросередовища осіб, що формують антигромадські позиції і мотивацію злочинної поведінки; вплив на особу, здатну в силу свого антигромадського способу життя скоювати різні види протиправної діяльності [9, с.8–9]. Подібні завдання індивідуальної профілактики виділяє й В.Г. Самойлов. Вирішення цих завдань він пропонує здійснювати на основі систематичного, ретельного вивчення індиві-

дуальних якостей профілакуємого, особливостей його оточення, умов роботи, побуту [10, с.30].

Говорячи про нейтралізацію негативного впливу оточення на профілакуєму особу, А.Г. Лескарь звертає особливу увагу на припинення згубного впливу рецидивістів на нестійких осіб, особливо неповнолітніх [11, с.67].

Як приклад реалізації комплексної виховної функції можна навести відповідну роботу із раніше засудженими особами. Так, «для здійснення виховного впливу на судимих, таких, що звільняються з місць позбавлення волі, або знятих з обліку... працівник кримінального розшуку повинен підібрати відповідного [конфідента], дати йому завдання до прибуття звільненого до місця проживання. По його прибуттю провести з ним бесіду виховного і разом з тим розвідувального характеру. По закінченню деякого терміну провести зустріч з [конфідентом], після чого намітити подальші заходи виховного або іншого характеру. Одночасно дільничному інспекторові доцільно вжити заходи до працевлаштування звільненого..., завести папку додаток. Таким чином сукупність заходів різного характеру, але однієї спрямованості даватиме потрібний ефект» [12, с.22].

Оперативно-розшукове попередження може застосовуватися і щодо різних форм і способів *протидії розкриттю та розслідуванню злочинів.* Воно базується на обмеженні можливостей використання особами, які становлять оперативний інтерес, службового становища, корумпованих зв'язків тощо. На цю функцію попередження, зокрема, звертає увагу Р.Л. Степанюк [13, с.15].

Контроль та покращення криміногенної ситуації досягається, перш за все, аналізом оперативної обстановки за лінійно-територіальним принципом, використанням інших методів виявлення криміногенних факторів та за їх результатами вжиттям необхідних заходів оперативно-розшукового характеру. Така зв'язка аналіз-дії виправдана роками та дає найбільш сприятливий результат у справі попередження злочинів органами внутрішніх

справ, тому що дозволяє, використовуючи наявні сили та засоби, із застосуванням гласних та негласних методів втрутитися у небажану ситуацію зсередини та зупинити злочинну діяльність ще у зародковому стані, а інколи, навіть, до початку її розвитку.

У правоохоронних органах США, як однієї з розвинутих держав світу з великим досвідом превентивної роботи, також вважають, що попередження та перешкоджання злочинності має базуватися на збиранні та аналізі усієї можливої інформації [14, с.9].

Для оперативних апаратів характерними методами виявлення обставин, що обумовлюють вчинення злочинів, з урахуванням думок В.Р. Волчкова [15, с.8] та Т.В. Миронюк [16, с.23], є:

- аналіз оперативної обстановки на обслуговуваній території;
- вивчення матеріалів кримінальних справ, даних профілактичних і оперативно-розшукових обліків, оперативно-розшукових справ (у тому числі, архівних);
- здійснення оперативно-розшукових заходів;
- вивчення результатів проведення рейдів тощо.

Аналізуючи та оцінюючи оперативну обстановку, оперативні працівники за результатами здійснюють:

- оперативне застосування заходів щодо посилення протидії злочинності і особливо її попередження;
- своєчасне і цілеспрямоване прийняття управлінських рішень залежно від рівня оперативного обслуговування об'єктів (територій) з метою підвищення якісного рівня профілактики злочинності та інших правопорушень;
- підготовку пропозицій та рекомендацій, щодо профілактики злочинних проявів на підставі яких можливо прийняття законодавчих актів;
- систематичне інформування державних органів влади та управління безпосередньо керівництва щодо фактичного стану правопорядку та планування завдань щодо його оздоровлення шляхом профілактики [8, с.12].

Слід зазначити, що особливо цінну інформацію для попередження злочинів можна отримати не лише під час вивчення оперативної обстановки. Таку інформацію може дати опитування обвинувачених під час досудового слідства, добре знайомих зі злочинним середовищем. Вони можуть розповісти про діючі злочинні групи або такі, що формуються, або про окремих злочинців, не пов'язаних із справою, що розслідується. Можлива обізнаність про злочинну діяльність інших груп і осіб є наслідком існуючих у злочинному середовищі традицій, за якими злочинці, не пов'язані між собою спільністю злочинної діяльності, діляться один із одним інформацією про вчинені злочини та такі, що готуються; це зазвичай відбувається, коли такі злочинці опиняються разом в кублах, нічліжках, ресторанах, закусточних та інших улюблених місцях перебування. Відверті вони і в тих випадках, коли відбувають покарання в одних виправно-трудових установах [17, с.39].

Причини та умови вчинення злочинів можна встановити при аналізі матеріалів адміністративної практики. Визначивши місця, де найчастіше вчиняються адміністративні правопорушення, необхідно встановити фактори, що їх детермінують, та провести оперативно-профілактичні заходи по їх усуненню з метою недопущення вчинення злочину [8, с.15].

Аналіз зазначених відомостей важливо підкріплювати аналізом інших даних, отриманих за результатами оперативно-розшукової діяльності. Невипадково питання попередження злочинності, шляхом аналізу розвідувальної інформації як у США, так і у Великій Британії є однією з ключових функцій аналітичних підрозділів правоохоронних органів [18, с.14].

Використання розвідувальних даних, отриманих під час розкриття попередніх злочинів на місцевому рівні та за його межами, може здійснюватися шляхом розповсюдження відповідних індикаторних ознак серед правоохоронців. Порівнюючи індикативні відомості з різних місцин, аналітики можуть відслідковувати тенденції злочинності, а опе-

ративні працівники вживати попереджувальні заходи [19, с.11].

Отже, джерела, які можуть бути використані для отримання інформації про злочини, що замислюються або готуються, можна поділити на гласні та негласні:

До негласних джерел слід віднести:

- матеріали, отримані за результатами особистого пошуку;
- відомості, отримані під час проведення прихованого спостереження та оперативної установки;
- відомості, отримані у результаті оперативних опитувань;
- відомості, отримані в результаті аналітичної роботи по кримінально-розшукових, а також архівних агентурних справах.

Гласні джерела інформації:

- заяви та повідомлення громадян;
- анонімні заяви;
- повідомлення дільничних інспекторів міліції; працівників житлово-експлуатаційних контор, громадськості;
- відомості, отримані в результаті допитів осіб, що проходять по кримінальних справах;
- явка з повинною, коли громадянин відмовляючись від своїх злочинних намірів або, повідомляючи про скоєний ним злочин, додатково говорить про інших осіб, які замислюють злочин;
- відомості, отримані в процесі аналітичної роботи по кримінальних справах на нерозкритті злочини [20, с.5-6].

До цього переліку з упевненістю можна додати аналітичний пошук і комп'ютерну розвідку, які останнім часом все більше використовуються у процесі не лише розкриття, але й попередження злочинів органами внутрішніх справ.

Однією з функцій оперативно-розшукового попередження, яка несправедливо залишається поза увагою вчених в науці оперативно-розшукової діяльності та у більшості практичних підрозділів, є *віктимологічна профілактика*. Адже проведення комплексу оперативно-профілактичних заходів доцільно проводити не лише щодо осіб, схильних до вчинення

протиправної діяльності, але й серед потенційних жертв злочину. До такої категорії можуть підпадати особи, які займаються проституцією, вихованці дитячих будинків та інтернатів (особливо це актуально у розрізі дедалі частіших випадків педофілії) тощо. Тому можна деякою мірою погодитись із думкою А.О. Йосипів про те, що профілактична діяльність органів внутрішніх справ, традиційно здійснювана переважно щодо злочинців, повинна значною мірою переорієнтуватися у бік віктимологічної профілактики, призначення якої – допомогти людям уникати небезпеки стати жертвою злочину [21, с.15].

Якісне виконання визначених нами функцій оперативно-розшукового попередження неможливе без їх належної оцінки та контролю, які на теперішній час, на жаль, не є досконалими. Ця недосконалість обумовлена не тільки суб'єктивними факторами, але й складністю оцінки потенційних подій, для аналізу яких здебільшого використовують лише математичні методи прогнозування, які базуються на попередньому вивченні існуючого рівня злочинності. Але визначення цього рівня за наявними статистичними показниками може не дати бажаного ефекту, як наслідок, результати прогнозування можуть виявитися хибними.

Слушним з цього приводу є твердження В.О. Негодченка, який вважає, що визначення ефективності діяльності щодо попередження злочинів не можливе без об'єктивного відображення рівня злочинності. Одна з перешкод цьому – латентна злочинність та найбільш небезпечна її форма – приховування злочинів. Статистика показує, що органи внутрішніх справ України досягають 90 % розкриття злочинів, що є найбільшим показником у світі (США – 22 %, Франція та Німеччина – 30 – 54 %). Очевидно, що вітчизняні показники розкриття скоріше свідчать про значний рівень латентних злочинів [22, с.16].

А.С. Шляпочников та Г.І. Забрянський виділяють чотири групи злочинів за ознакою їх латентності:

Група А. Її утворюють злочини, здійснення яких є очевидним, у результаті чого інформа-

ція про них у великій кількості та швидко поширюється (потерпілий або його родичі зацікавлені у повідомленні про злочин до відповідних органів з метою встановлення та покарання злочинця).

Група Б. Її утворюють злочини, здійснення яких є неочевидним у такій мірі, як здійснення злочинів групи А (потерпілі за самими різними мотивами можуть не звертатися за захистом порушеного права, але у той же час не приховують факта вчинення відносно них злочину від родичів, друзів, сусідів).

Група В. Її утворюють злочини, здійснення яких у більшості випадків відомо лише злочинцеві та потерпілому (потерпілий зацікавлений у приховуванні за мотивами сорому, страху помсти та інших самого факту вчинення злочину, жертвою якого він опинився, інформація про злочин наявна у невеликому обсязі).

Група Г. Її утворюють злочини, здійснення яких є неочевидним (потерпіла сторона може не знати, що її права порушено) [23, с.102].

Врахування означених латентних злочинів, на нашу думку, можливе лише комплексним використанням експертних оцінок незалежних інституцій.

Враховуючи вищевикладене, з урахуванням наукового досвіду О.Г. Колба [24, с.22], можна сформулювати основні *характерні елементи* оперативно-розшукового попередження:

- системність профілактичного впливу на особу, тобто це не проста сукупність індивідуальних засобів соціального контролю, а взаємопов'язана, взаємообумовлена і взаємодіюча система впливів на профілактуючу особу та її оточення;

- безперервність цього процесу, що виражається в постійному контролі за поведінкою профілактуючих в усіх сферах їх життя та наглядом за криміногенними об'єктами;

- скоординованість дій усіх служб ОВС та організація їх взаємодії з питань, спрямованих для досягнення мети попередження злочинів;

- оперативність, тобто своєчасне використання наявних сил і засобів, в тому числі інформаційних систем і можливостей інших підрозділів правоохоронних органів, для сво-

єчасного усунення факторів вчинення злочинів, впливу на профілактуючих осіб та припинення злочинних проявів у зародковому стані;

- прихованість, тобто здебільшого негласний характер такої діяльності.

На теперішній час, як справедливо відмічає М.А. Погорецький, пошукова (превентивна) функція, що необхідна для отримання достатньої інформації про протиправну діяльність для заведення оперативно-розшукової справи (ст.6 Закону про ОРД), в ході якої здійснюються пошукові заходи, не врегульована ані цим Законом, ані іншими законодавчими актами [25, с.44].

Оскільки в теорії оперативно-розшукової діяльності немає єдності у визначенні поняття *попередження*, то на часі створення у Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» додаткової статті загального характеру, наприклад, «Основні поняття, що використовуються в законі». У даній статті доцільно закріпити дефінітивні норми, що закріплюють використання у даному законі базові оперативно-розшукові поняття. До числа таких основних, що потребують нормативного закріплення категорій, крім «оперативно-розшукової діяльності» ми відносимо: оперативно-розшукове попередження з розкриттям понять профілактика, запобігання, припинення, оперативно-розшукові заходи, оперативно-розшукова справа, оперативно-розшукові засоби, оперативно-розшукові методи, особа, яка залучається до виконання завдань оперативно-розшукової діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бутько Н. И. Использование негласных сил, средств и методов в предупреждении преступлений : лекция / Н. И. Бутько, В. Ф. Рудаков. – Минск : МВШ МВД СССР, 1989. – 30 с.

2. Юридическая энциклопедия / отв. ред. Б. Н. Топорнин. – М. : Юрист, 2001. – 1272 с.

3. Хомколов В. П. Организация управления оперативно-розыскной деятельностью:

системный подход / В. П. Хомколов. – М. : Закон и право, ЮНИТИ, 1999. – 191 с.

4. Малюткин В. А. Некоторые проблемы организации профилактики преступлений аппаратами МВД, УВД / В. А. Малюткин // Актуальные проблемы совершенствования управленческой деятельности МВД, УВД в свете требований Постановления ЦК КПСС «Об улучшении работы по охране правопорядка и усилении борьбы с правонарушениями»: сборник науч. трудов. – М. : Академия МВД СССР, 1981. – С. 75–84.

5. Сура О. М. Попереджувально-профілактична спрямованість діяльності в сучасній теорії ОРД / О. М. Сура // Методологічні проблеми теорії і практики ОРД в сучасних умовах : Вісник ЛАВС. – 2004. – Спецвип. № 2. – Ч. 1. – С. 201–216.

6. Галахов С. С. Сущность профилактической функции подразделений криминальной милиции / С. С. Галахов // Теоретико-прикладные проблемы ОРД в России на современном этапе : сборник науч. трудов. – Домодедово : РИПК работников МВД России, 1997. – С. 29–36

7. Колодкин Л. М. Стадии преступления и предупреждение преступлений / Л. М. Колодкин. – К. : РИО МВД УССР, 1972. – 93 с.

8. Миронюк Т. В. Правові та організаційні засади оперативно-розшукової профілактики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / Т. В. Миронюк ; НАВС. – 2011. – 20 с.

9. Деревягин О. О. Організація і тактика за-побігання злочинам підрозділами карного розшуку у курортній місцевості АР Крим : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / О. О. Деревягин ; ЛьвДУВС. – Львів, 2010. – 20 с.

10. Самойлов В. Г. Организация работы по предотвращению преступлений аппаратами уголовного розыска / В. Г. Самойлов. – М. : ВНИИ МВД СССР, 1980. – 22 л.

11. Лекарь А. Г. Основы тактики предотвращения преступлений органами охраны общественного порядка / Лекарь А. Г. – М., 1967.

12. Бобров В. Г. Организационно-тактические основы предупреждения преступлений аппаратами уголовного розыска: материалы к лекции / для слушателей и курсантов учебных заведений МВД СССР / В. Г. Бобров, А. Н. Мещеряков. – М. : Академия МВД СССР, 1984. – 46 с.

13. Степанюк Р. Л. Методика розслідування злочинів, пов'язаних з порушеннями бюджетного законодавства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / Р. Л. Степанюк ; Нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2004. – 20 с.

14. Intelligence-Led Policing: The New Intelligence Architecture / Bureau of Justice Assistance. – NCJ 210681. – Washington, 2005. – 52 p.

15. Волчков В. Р. Профилактика преступлений : материалы к лекции / В. Р. Волчков ; под ред. А. И. Алексеева. – М. : УУЗ, 1979. – 16 с

16. Миронюк Т. В. Актуальні проблеми оперативно-розшукової профілактики злочинів / Т. В. Миронюк // Науковий вісник КНУВС. – 2007. – № 2. – Ч. 2. – С. 17–25.

17. Лекарь А. Г. Основы организации предотвращения преступлений органами внутренних дел : учебное пособие / А. Г. Лекарь. – Ташкент : ТВШ МВД СССР, 1988. – 44 с.

18. Practice advice: introduction to intelligence-led policing / ACPO, Centrex. – 2005. – 44 p.

19. Intelligence-Led Policing: The New Intelligence Architecture / Bureau of Justice Assistance. – NCJ 210681. – Washington, 2005. – 52 p.

20. Шульц В. К. Тактические особенности предупреждения замышляемых преступлений : материалы к лекции / В. К. Шульц. – К. : УУЗ и НИУ МВД УССР, 1984. – 19 с.

21. Йосипів А. О. Насильницька злочинність: детермінанти та протидія органам внутрішніх справ : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.08

«Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право» / А. О. Йосипів ; Львів. держ. ун-т внутр. справ. – Львів, 2009. – 20 с.

22. Негодченко В. О. Діяльність органів внутрішніх справ щодо попередження злочинів у сучасних умовах : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право» / В. О. Негодченко ; Нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2003. – 20 с.

23. Шляпочников А. С. Выявление латентной преступности / А. С. Шляпочников,

Г. И. Забрянский // Сов. гос-во и право, 1971. – № 5. – С. 99–110.

24. Колб О. Г. Установа виконання покарань як суб'єкт запобігання злочинам : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук : спец. 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право» / О. Г. Колб ; Київ. нац. ун-т внутр. справ. – К., 2007. – 32 с

25. Погорецький М. А. Проблеми правового регулювання превентивних заходів в ОРД / М. А. Погорецький // Методологічні проблеми теорії і практики ОРД в сучасних умовах: Вісник ЛАВС. – 2004. – Спецвип. № 2. – Ч. 1. – С. 35–44.

Шендрік В. В. Функції інституту попередження злочинів в оперативно-розшуковій діяльності / В. В. Шендрік // Форум права. – 2011. – № 3. – С. 869–876 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-3/11svvord.pdf>

Визначена структура функцій оперативно-розшукового попередження злочинів і запропоновані дефінітивні норми, що закріплюють використовувані у Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» базові оперативно-розшукові поняття.

Шендрік В.В. Функции института предупреждения преступлений в оперативно-розыскной деятельности

Определена структура функций оперативно-розыскного предупреждения преступлений и предложены дефинитивные нормы, которые закрепляют используемые в Законе Украины «Об оперативно-розыскной деятельности» базовые оперативно-розыскные понятия.

Shendrik V.V. Functions of Institute of the Warning of Crimes in Operatively-Search Activity

The structure of functions of the operatively-search warning of crimes is spotted and is tendered definitive norms which one anchor used in the Law of Ukraine «About operatively-search activity» basic operatively-search concepts.